

Wiadomość Tygodnia

3 MAJA NA JASNEJ GÓRZE - DZIĘKCZYNIENIE

W uroczystość Maryi Królowej Polski narodowe dziękczynienie za kanonizację Św. Jana Pawła II

3 maja – w uroczystość Najśw. Maryi Panny Królowej Polski – na Jasnej Górze trwały uroczystości dziękczynne za kanonizację św. Jana Pawła II. Tegorocznym uroczystościom towarzyszy hasło: „Wdzięczność i zawierzenie”. Uroczystość Królowej Polski połączona jest z narodowym dziękczynieniem za kanonizację papieża-Polaka, jasnogórskiego pielgrzyma.

Ze względu na niekorzystną aurę – w Częstochowie pada deszcz, i jak na maj, jest bardzo niska temperatura – ok. 6 stopni, główne uroczystości zostały przeniesione do bazyliki jasnogórskiej. Zarówno bazylika, jak i Kaplica Matki Bożej wypełniło kilkanaście tysięcy wiernych.

Główna suma odpustowa z udziałem Episkopatu Polski rozpoczęła się o godz. 11.00. Eucharystii przewodniczył abp Stanisław Gądecki, przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski, który także wygłosił kazanie.

Wszystkich zebranych na uroczystej Sumie Pontyfikalnej powitał nowy generał Zakonu Paulinów o. Arnold Chrapkowski: „Przyzwyczajali się Polacy wszystkie niezliczone sprawy swojego życia, różne jego momenty ważne, wiązać z tym miejscem, z tym sanktuarium. Przyzwyczajali się ze wszystkim przychodzić na Jasną Górę, aby mówić o wszystkim swojej Matce i Królowej” – te pamiętne słowa wypowiedziane tu na Jasnej Górze w 1979 r. przez papieża Jana Pawła II, po wielkim wydarzeniu Jego kanonizacji nabierają wyjątkowego znaczenia. Boża Opatrzność dała nam Polakom, szczególnego duchowego przewodnika na trudne czasy historii, człowieka całkowitego zawierzenia Bogu i Najświętszej Dziewicy. Niech za ten niezwykły dar Bóg będzie uwielbiony - mówił w powitaniu o. Arnold Chrapkowski - Wydarzenie kanonizacji dwóch wielkich papieży Jana XXIII i Jana Pawła II, tak mocno wpisanych w dzieje Kościoła powszechnego i tak bardzo związanych z Cudownym Wizerunkiem Jasnogórskiej Maryi, stanowi dla każdego z nas wezwanie do ponownego, ufne oddania się w ręce Bożej Rodzicielki. Ci wielcy pasterze Kościoła Bożego swoją posługę oparli na mocy, jaką daje Maryja, Matka Kościoła. Niech ich wzorem, droga z Maryją i przez Maryję do Chrystusa, wyznacza nasz pielgrzymi szlak do wieczności. Dlatego też z ufnością kierujemy wzrok na Kalwarię, gdzie Jezus z wysokości Krzyża powierza Maryję Janowi, aby była Matką jego wiary i Matką wiary całego Kościoła. Maryjo, kieruj zawsze nasze spojrzenie miłości ku Jezusowi, który ukochał nas jako pierwszy”.

„Wzorem św. Jana Pawła II, zebrani w jasnogórskim sanktuarium, w Uroczystość Królowej Polski, przed święty wizerunek Maryi przynosimy to wszystko co stanowi Polskę, przynosimy nasze troski i radości, duchowe i fizyczne zmagania, przynosimy nasz

ojczysty dom, nasze rodziny i nas samych. Prosimy Jasnogórską Maryję, Królową i Matkę naszej Ojczyzny, o porządek moralny i wszelki ład społeczny, o to, byśmy nie lękali się prawdy, gdyż prawda jest gwarantem wolności. Błagamy, by ta ziemia coraz pełniej stawała się Królestwem Jezusa Chrystusa i jego Matki” - podkreślał o. generał.

„Dzisiejsza uroczystość jest wybitnym potwierdzeniem radosnego zwycięstwa Kościoła. Jest dniem dziękczynienia naszej Ojczyzny za niewymowną chwałę nieba, jaką osiągnęli dwaj papieże, Jan XXIII i Jan Paweł II, którzy kształtowali historię XX wieku. W ubiegłą niedzielę zostali oni wpisani do katalogu świętych” – mówił w homilii abp Stanisław Gądecki.

„Byli to dwaj ludzie mężni, pełni parrezii (czyli szczerości, ufności, śmiałości, odwagi) Ducha Świętego, którzy złożyli Kościołowi i światu świadectwo dobroci Boga i Jego miłosierdzia” - mówił o nich papież Franciszek. Faktycznie, z tej racji Jan XXIII był nazywany ‘Papieżem Dobroci’, a Jan Paweł II – ‘Papieżem Miłosierdzia’. Obaj ‘byli kapłanami, biskupami i papieżami dwudziestego wieku. Poznali jego tragedie, ale nie byli nimi przytłoczeni. Silniejszy był w nich Bóg; (...) silniejsza macierzyńska bliskość Maryi” – przypomniał kaznodzieja.

Po homilii, przy dźwiękach fanfar, odnowiony został Milenijny Akt Oddania Polski w Macierzyńską Niewolę Maryi. Na zakończenie Mszy św. złożone zostały przyrzeczenia Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego. Przez trzy dni na Jasnej Górze trwały rekolekcje dla animatorów Duchowej Adopcji.

Więcej na: www.jasnagora.com

Wiadomości Krajowe

Klasztory na Warmii nawiedza PANI JASNOGÓRSKA

We wtorek 29 kwietnia od Sanktuarium w Gietrzwałdzie rozpoczęła się peregrynacja kopii Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej w domach zakonnych Archidiecezji Warmińskiej. Ikona, ofiarowana polskiem zakonnikom przez Prymasa Tysiąclecia Kard. Stefana Wyszyńskiego w 1963 roku, przybyła do bazyliki Kanoników Regularnych Laterańskich tuż przed godziną 15. Wcześniej pożegnali ją Misjonarze Oblaci z Ławy, którzy jako ostatnia wspólnota w Diecezji Elbląskiej przeżywali swój dzień skupienia wraz z Jasnogóską Panią.

Na powitanie Obrazu wyszli zakonnicy z terenu całej Archidiecezji wraz z warmińskim biskupem pomocniczym Jackiem Jezierskim, który przewodniczył uroczystościom. Następnie przełożony wspólnoty Kanoników Ks. Marcin Chodorowski przywitał wszystkich w gościnnych progach bazyliki. W homilii Ks. Biskup przypomniał historię jasnogórskiego Obrazu a także Jego znaczenie w dziejach naszego narodu. Nawiązał także do drogi maryjnego niewolnictwa duchowego, którą wybrali wybitni synowie tego narodu Bł. O. Honorat Koźmiński, Św. O. Maksymilian Kolbe, Sł. Boży Stefan Wyszyński i wyniesiony w niedzielę na ołtarze Św. Jan Paweł II. Zachęcił także zakonników do naśladowania tych wielkich poprzedników w wierze.

Na zakończenie Eucharystii o. Kazimierz Malinowski, sekretarz generalny KWPZM, wskazał na historyczne okoliczności ofiarowania przez Prymasa Stefana Wyszyńskiego kopii Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej w marcu 1963 roku. Mówił też o duchowym wymiarze rozpoczętej przed pół rokiem peregrynacji tego Obrazu. Dzień skupienia, który przeżywają w swoich domach zakonnicy ma być w zamyśle organizatorów, czyli przełożonych wyższych, czasem mobilizacji duchowej, który pomoże w wewnętrznym odrodzeniu, będącym podstawą nowej ewangelizacji. Współcześni zakonnicy muszą bowiem bardzo świadomie wybrać drogę maryjnego „fiat”, która oznacza wierność Bogu w codziennych wyborach i pokorne poszukiwanie Jego woli. Zachęcił wspólnoty zakonne Archidiecezji do dobrego wykorzystania tego czasu łaski.

Po uroczystej Eucharystii zakonnicy goście spotkali się z bpem Jackiem Jezierskim w domu pielgrzyma Sanktuarium w Gietrzwałdzie na braterskie spotkanie przy kawie. Kopia obrazu Matki Bożej Częstochowskiej będzie peregrynowała po domach zakonnych Archidiecezji Warmińskiej do 20 maja. *Red.*

KARMELICI BOSI Z KRAKOWA wybrali prowincjała

Obradująca w Wadowicach VIII Zwyczajna Kapituła Krakowskiej Prowincji Zakonu Karmelitów Bosych, w dniu 30 kwietnia 2014 r. dokonała wyboru nowego przełożonego prowincjalnego. Został nim o. Tadeusz Florek.

Nowo wybrany Prowincjał urodził się 23 kwietnia 1972 r. w Limanowej. Pochodzi ze Słopnic Dolnych. Śluby zakonne w

złożył 13 września 1992 r. w Czernej k. Krakowa. Po ukończeniu studiów filozoficzno-teologicznych w Lublinie i Krakowie, przyjął święcenia kapłańskie 16 maja 1998 r, kontynuując studia na PAT. Po święceniach pełnił funkcję socjusza magistra studentatu w Krakowie i duszpasterza akademickiego (1998-1999). Następnie podjął posługę wychowawcy i wicerektora Międzynarodowego Kolegium Teologicznego im. św. Jana od Krzyża w Rzymie (1999-2001). W 2004 r. ukończył studia psychologiczne na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim i Uniwersytecie Sapientza. Później kontynuował studia licencjackie i doktoranckie na PAT i posługę formatora w WSD Karmelitów Bosych w Krakowie. W tym czasie także organizował i prowadził przy Karmelitańskim Instytucie Duchowości Ośrodek Konsultacyjno-Formacyjny. W latach 2011-2014 był IV radnym Prowincji, rektorem WSD Karmelitów Bosych. Jest wykładowcą KIDu, WSD i Szkoły Formatorów przy Ignatianum oraz cenionym konsultantem w dziedzinie pomocy psychologicznej osobom konsekrowanym.

Obok wyboru na urząd prowincjała o. Tadeusza Floraka Kapituła Prowincjalna dokonała także wyboru nowego składu Rady Prowincjalnej. Przedstawia się następująco: o. Łukasz Kasperek – I radny (wikariusz prowincjalny), o. Andrzej Ruszała – II radny, o. Piotr Nyk – III radny, o. Jarosław Janocha – IV radny.

Za: www.karmel.pl

Kapituła Prowincjalna BONIFRATRÓW

W dniach 4-9 maja 2014 r. w Konwencji Bonifratrów pw. św. Ryszarda Pampuriego w Warszawie odbywa się XXXI Kapituła Prowincjalna Polskiej Prowincji Zakonu Szpitalnego św. Jana Bożego, podczas której zostanie wybrany na kolejne cztery lata Przełożony Prowincjalny i jego Rada.

Kapituła, przebiegającej pod hasłem „Przeżywać szpitalnictwo z nadzieją i odwagą”, przewodniczy Generał Zakonu – Br. Jesus Etayo. W spotkaniach kapitulnych uczestniczą również I Radny Gene-

ralny – Br. Rudolf Knopp, obecny Prowincjał Prowincji Polskiej – Br. Eugeniusz Kret, Radni Prowincjalni, siedemnastu Braci Kapitulnych, a także wybrani Współpra-

cownicy bonifraterskich Dzieł. Kapituła Prowincjalna to również czas na wskazanie nowych kierunków działań i nakreślenie zadań zgodnych z charyzmatem szpi-

talnictwa św. Jana Bożego, które będą realizowane do 2018 r. Relacja z kolejnych dni Kapituły na: www.bonifratrzy.pl

KOMISJA EPISKOPATU POLSKI dyskutowała o programie Roku Życia Kosekrowanego

W poniedziałek 5 maja odbyło się w Warszawie spotkanie Komisji Episkopatu Polski ds. Instytutów Życia Kosekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego. Przewodniczący Komisji bp Kazimierz Gurda zaprosił do dyskusji poświęconej przygotowaniu w Polsce wydarzeń związanych z ogłoszonym przez papieża Franciszka Rokiem Życia Kosekrowanego, który cały Kościół ma przeżywać od najbliższego Adwentu, przez cały 2015 rok.

Spotkanie, które odbyło się w siedzibie Sekretariatu Episkopatu Polski, miało twórczy i owocny przebieg. Zgodzono się, iż należy wykorzystać zbliżający się Rok do poszerzenia wiedzy polskiego społeczeństwa o istocie i formach współczesnego życia kosekrowanego. Zwrócono uwagę, iż niezbędna jest zmiana narracji, szczególnie jeśli chodzi o środki społecznego przekazu. Należy podjąć skuteczny wysiłek, aby dominował pozytywny przekaz na temat funkcjonowania zakonów, a nie jedynie obrona w sytuacjach kryzysowych. Członkowie Komisji postulowali, aby na czas Roku Życia Kosekrowanego szerzej otworzyć podwoje katolickich mediów na tematykę zakonną. Zwrócono szczególnie uwagę na media lokalne i zachęcano, aby w każdej diecezji znajdujące się tam wspólnoty podjęły wysiłek prezentacji swojego charyzmatu w tych mediach.

Pojawiły się propozycje konkretnych inicjatyw: Ogólnopolska Olimpiada o Życiu Kosekrowanym dla młodzieży szkolnej, przygotowanie cyklu katechez o zakonach dla wszystkich poziomów edukacji; wykorzystanie diecezjalnych spotkań i zjazdów młodzieży w związku z przygotowaniem Światowych Dni Młodzieży w Krakowie, a także szerszy udział osób kosekrowanych w pieszych pielgrzymkach na Jasną Górę w 2015 roku.

Oprócz tego rozmawiano o inicjatywach skierowanych bezpośrednio do osób kosekrowanych. Przewiduje się zorganizowanie Kongresu Młodych Osob Kosekrowanych, pielgrzymki życia kosekrowanego na Jasną Górę (lub pielgrzymek regionalnych do kilku sanktuariów), a także cyklu sympozjów i konferencji na uczelniach katolickich ukoronowanego Sympozjum dla przełożonych czterech Konferencji, które planowane jest na jesień 2015 roku.

Ponieważ było to pierwsze spotkanie Komisji, poświęcone przygotowaniu Roku Życia Kosekrowanego, postanowiono sporządzić specjalne kalendarium, do którego będą wpisywane rodzące się inicjatywy. Następne spotkanie Komisji planowane jest w czerwcu.

Na zakończenie spotkania zebrani pogratulowali bpowi Kazmierzowi Gurdzie niedawnej papieskiej nominacji na Biskupa Siedleckiego i życzyli mu Bożej opieki w podejmowaniu tej niełatwej posługi. Red.

Nuncjusz Apostolski w Gnieźnie WRĘCZYŁ KRZYŻE MISYJNE

Jak co roku podczas uroczystości odpustowych Św. Wojciecha w Gnieźnie nuncjusz apostolski w Polsce abp. Celestino Migliore pobłogosławił i wręczył krzyże misyjne duchownym i świeckim udającym się na misje.

„Jesteśmy krótko po kanonizacji dwóch papieży Jana XXIII i Jana Pawła II. Oni również nam pokazali, że jest słuszne i konieczne iść do przodu i szukać głębi. Papież Jan Paweł II używał na to określenia: wpływać na głębię. To czego potrzebujemy dzisiaj, to zdecydowanie i planowego podejmowanie działań na rzecz komunii, która jest objawieniem samej istoty Kościoła. Zbudowani waszym przykładem, waszą radością z jaką podejmujecie misjonarski trud dziękujemy wam za

tę radość i obiecujemy pamiętać o was i was wpierać modlitwą i nie tylko modlitwą” – mówił abp Migliore.

Krzyże misyjne przyjęło 41 osób: 22 kapłanów, 2 diakonów, 9 sióstr zakonnych i 8 osób świeckich. Misjonarze i misjonarki będą pracować m.in. w Czadzie, Peru, Sudanie, Kamerunie, Pakistanie, na Kubie, w Kongo, Boliwii, Tanzanii, na Islandii, w Urugwaju, Ekwadorze, Ganie, Papui Nowej Gwinei, Kenii i Gruzji.

Obrzęd wręczenia krzyży misyjnych ma długoletnią tradycję. Po raz pierwszy uczynił to papież Jan Paweł II podczas swojej pierwszej wizyty w Gnieźnie 3 czerwca 1979 r. Dzięki inicjatywie abp. Henryka Muszyńskiego od 1998 r. weszła ona na stałe do programu gnieźnieńskich uroczystości odpustowych

Więcej na: www.archidiecezja.pl

GENERAŁ PIJARÓW WIZYTUJE Polską Prowincję

W niedzielę, 4 maja, Przełożony Generalny Zakonu Pijarów, o. Pedro Aguado, rozpoczął wizytację kanoniczną Polskiej Prowincji Zakonu Pijarów. W ciągu 3 tygodni o. Generał wraz z Asystentem Generalnym, o. Mateuszem Pindelskim, w

towarzystwie o. Prowincjała, Józefa Matrasa, odwiedzi wszystkich współbraci w Polsce oraz prowadzone przez nich dzieła, poznając realia życia i działalności wspólnot, sytuację w Prowincji, a także informując przy okazji o tym, czym żyje cały pijarski zakon.

O. Generał weźmie również udział w obchodach dwóch jubileuszy: 10-lecia pijarskiego gimnazjum w Warszawie oraz 10-lecia szkoły pijarskiej w Elblągu.

Wizytacja o. Generała jest równocześnie przygotowaniem do przyszłorocznych kapituł w Zakonie Pijarów: lokalnych, prowincjalnych i kapituły generalnej.

Józef Matras S

Święto polskich saletynów

Polska prowincja Zgromadzenia Księży Misjonarzy Saletynów, nosząca wezwanie Matki Bożej Królowej Polski, 3 maja obchodzi swoje święto. W tym roku upływa także 80 lat od oficjalnego jej powstania.

Z tej okazji ks. prowincjał Andrzej Zagórski MS skierował do swoich współbraci list. Odnosząc się do obchodzonej w tym roku 80. rocznicy powstania prowincji, napisał w nim m.in.: „Psalm 90 mówi, że tysiąc lat w oczach Pana jest jak wczorajszy dzień, który minął, zaś osiemdziesiąt lat jest miarą naszego życia, gdy jesteśmy mocni. Osiemdziesiąt lat – oto biblijna miara życia mocnego człowieka wierzącego, aby budował Królestwo Boże na ziemi, wydobywając ze swego skarbcza rzeczy nowe i stare! Aby, jak Maryja, oddał się na służbę jako uczeń Królestwa. Oby

nie brakło nam mocy zaufania i nawrócenia, aby kontynuować Bożę dzieła naszych Ojców w nowym tysiącleciu! Oby nie brakło nam gorliwych powołań, aby głosić Ewangelię w świetle orędzia miłosierdzia z La Salette aż po krańce ziemi. Dobroć Pana, Boga naszego niech będzie nad nami. I wspieraj pracę rąk naszych, dzieło rąk naszych wspieraj! (Ps 90, 17)”. Przełożony życzył również, by dla wszystkich członków prowincji Maryja była przewodniczką na drogach stawiania się prawdziwymi uczniami Jezusa.

Polska prowincja saletynów, wraz z prowincjami amerykańską, brazylijską i francuską, powstała w 1934 r. na mocy wcześniejszej decyzji kapituły generalnej z 1932 r. W chwili powstania obejmowała wszystkie ówczesne placówki w Polsce, Argentynie, USA i Kanadzie. Pierwszym jej przełożonym był ks. Michał Kolbuch MS (1889–1957).

Obecnie liczy blisko 60 placówek (w tym 5 sanktuariów) w 10 krajach, 227 profesów wieczystych, w tym 216 księży i 11 braci, 20 profesów czasowych, 5 nowicjuszy i 13 postulików.

Wszystkim Współbraciom, należącym do polskiej prowincji, życzymy wiele pokoju i radości z posługi pełnionej w imieniu zgromadzenia. Za: www.saletyni.pl

W OŚWIĘCIMIU EUROPEJSKI KONGRES WYCHOWANKÓW SALEZJAŃSKICH

W dniach 1-4 maja w Oświęcimiu miał miejsce Europejski Kongres Młodych Byłych Wychowanków Salezjańskich (EuroGex) oraz spotkanie prezesów i delegatów z Europy. Uczestniczyło w nim około pięćdziesięciu osób: byłych wychowanków, prezesów i delegatów salezjańskich z 8 krajów: Bośni i Hercegowiny, Chorwacji, Hiszpanii, Francji, Słowacji, Słowenii, Włoch i Polski.

Kongres „EuroGex” rozpoczął się wieczorem w dniu 1 maja prezentacją i słowami powitania ks. Dariusza Bartochy, przełożonego inspektorii będącej gospodarzem spotkania (PLS), oraz dyrektora domu salezjańskiego – ks. Bogdana Nowaka. Obecni byli także prezes światowy BWS – dr Francesco Muceo i krajowy prezes SBWS – p. Wiesław Sojka.

W czasie tych dni głos zabrały różne osoby. Pan Ángel Gudiña, wiceprezes światowy młodych byłych wychowanków i ks. Jan Gondro, delegat ds. BWS inspektorii wrocławskiej, mówili odpowiednio o przykładzie błogosławionego Stefana Sandora i pięciu młodych wychowankach salezjańskich, męczennikach z oratorium w Poznaniu oraz tożsamości byłych wychowanków. Alessia Clemente, odpowiedzialna za wychowanie katolickie z ramienia światowej organizacji BWS, przybliżyła dobre praktyki w zakresie obrony Praw Człowieka, jakie realizuje organizacja. Pan Wojciech Mroczek przedstawił sprawozdanie dotyczące pracy, jakie realizuje „Don Bosco Network” w zakresie Praw Człowieka. Ks. José Pastor Ramírez, delegat światowy BWS, zabrał głos dwukrotnie,

mówiąc o nowej „leadership” w Stowarzyszeniu BWS i cechach młodego byłego wychowanka salezjańskiego w odniesieniu do Społecznej Nauki Kościoła i Praw Człowieka, wartości i potrzeb. Domenica Sapienza, radczyni ds. komunikacji społecznej, omówiła podstawowe wartości i Prawa Człowieka w Rodzinie Salezjańskiej.

Po południu w dniu 2 maja uczestnicy Kongresu zwiedzili Muzeum „Auschwitz-Birkenau”, co było jednym z głównych punktów spotkania, a wieczorem uczestniczyli w czuwaniu modlitewnym. I na koniec, 3 maja, odbyli wizytę turystyczną do Krakowa, czcąc w ten sposób świętego Jana Pawła II.

Spotkanie zakończyło się Mszą św. niedzielą, której przewodniczył ks. Luis Fernando Álvarez, krajowy delegat z Hiszpanii. Kongres „EuroGex” był koordynowany przez wiceprezes, panią Ewelinę Matyjasik, i jej ekipę składającą się z członków różnych kół lokalnych z terenu Polski. Za: www.infoans.org

Bł. Stanisław Papczyński MIC w drodze do kanonizacji

W kurii diecezjalnej ełckiej w dniu 30 kwietnia 2014 r. J.E. Jerzy Mazur SVD, biskup ełcki, zamknął proces o domniemanym cudownym uzdrowieniu za przyczyną błogosławionego Stanisława Papczyńskiego, Założyciela Zgromadzenia Księży Marianów Niepokalanego Poczęcia

Najświętszej Maryi Panny. Sprawa dotyczyła osoby, której stan, po dłuższym czasie intensywnego i wielokierunkowego leczenia szpitalnego, uznano za beznadziejny. Poinformowana o tej sytuacji rodzina, rozpoczęła z kilkoma przyjaciółmi odmawianie nowenny o zdrowie ho-

spitalizowanej osoby za przyczyną bł. Stanisława Paczyńskiego. Stan chorej szybko się poprawiał już w czasie nowenny, tak że wkrótce została przeniesiona z oddziału intensywnej terapii, a później opuściła szpital bez widocznych dla zdrowia śladów przebytej choroby.

Decyzją biskupa ełckiego Jerzego Mazura proces rozpoczął się 16 listopada 2012 r. W czasie ostatniej, publicznej sesji, 30 kwietnia, bp Jerzy Mazur uznał, że proces został przeprowadzony zgodnie z prawem kościelnym. Odpisy i tłumaczenia dokumentacji procesowej, wraz z innymi przewidzianymi przez prawo kościelne pismami, zostaną przewiezione w ciągu kilku dni do Watykanu i przekazane Kongregacji ds. Kanonizacyjnych.

Po otwarciu dokumentacji i stwierdzeniu prawomocności procesu ełckiego rozpocznie się tzw. etap rzymski.

Prawo kościelne nakazuje w trakcie trwania procesu zachowanie tajemnicy co do badanego przypadku i przebiegu czynności prawnych.

Dziękując Panu Bogu za Osobę bł. Stanisława Papczyńskiego oraz za sprawne przeprowadzenie procesu diecezjalnego, prosimy Ducha Świętego o naszą świętość i o zgodne z wolą Bożą kontynuowanie procesu w Stolicy Apostolskiej. ks. Paweł Naumowicz MIC, wicepostulator

Za: www.marianie.pl

MODLITWY WYNAGRADZAJĄCE W ŁAGIEWNIKACH

Pielgrzymi zareagowali spontaniczną modlitwą wynagradzającą po wczorajszym oblaniu ciecżą obrazu Jezusa Miłosiernego w kaplicy sanktuarium w Łagiewnikach – powiedziała KAI s. Elżbieta Siepak, rzecznik prasowy Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia. Modlitwy wiernych przez obrazem Pana Jezusa trwały do późnego wieczora.

W niedzielę w kaplicy klasztornej w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach doszło do przykrego zdarzenia: łaskami słynący obraz Jezusa Miłosiernego i grób św. Siostry Faustyny zostały oblane nieznaną cieczą z brokatem.

Obraz nie uległ uszkodzeniu, ponieważ znajduje się w specjalnym kasetonie. Uszkodzona została natomiast jego rama, pozłacane elementy ołtarza oraz marmurowa trumienka św. Siostry Faustyny. Dziś trwa usuwanie szkód powstałych na skutek wczorajszego wydarzenia, trwa pracowite czyszczenie trudno usuwalnych plam.

Osoba, która dokonała tego czynu została zatrzymana przez służby porządkowe i przekazana policji, obecnej wczoraj na terenie sanktuarium ze względu na dużą ilość pielgrzymów. Policja dokonała też oględzin miejsca zdarzenia oraz pobrała próbki wylanej cieczy do badań chemicznych.

Jak dowiedziała się KAI sprawczynią wczorajszego zdarzenia jest Ilona R., autorka wydanej prywatnym sumptem książki pt: „Świeciste dusze. Iskra wychodzi z Polski”. Choć nawiązuje do objawień Bożego Miłosierdzia, w istocie jednak nie ma z nimi nic wspólnego. Jest rodzajem nacechowanej skrajnym narcyzmem autorefleksji autorki, gdzie duchowość traktowana jest w stylu New Age. Rola zjawisk duchowych traktowana jest jako rodzaj osobistej terapii prowadzącej wyłącznie do podniesienia własnej samooceny.

Ilona R. ma opinię osoby niezrównoważonej, co pokazała zresztą publicznie. W lutym br. podczas transmitowanej przez TVP Mszy Świętej o godz. 7.00 w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach, rzuciła się do stóp kapłana, chwyciła go za szaty i nie chciała puścić. Krzyczała również: „Kapłani Boga, wysłuchajcie mnie: Iskra wychodzi z Polski”. Kobieta została oderwana od szat kapłana przez straż sanktuarium. Wyprowadzono ją na zewnątrz. Dostała również zakaz wchodzenia na teren sanktuarium.

Za: www.deon.pl

W RUMII ŚWIĘTO salezjańskich ministrantów

Rozpoczęło się Ministranckie Święto Dominika Savio, tym razem w Rumi. W tym roku przyjechało 376 ministrantów, 53 opiekunów, 28 wolontariuszy i 13 kleryków, a wszyscy są z ponad 20 różnych placówek. W pierwszy dzień po zakwaterowaniu, udaliśmy się na mszę świętą pod

przewodnictwem księdza biskupa Wiesława Szlachetki.

Następnie ceremonią przy śpiewie i radosnej atmosferze przeszliśmy na stadion, gdzie oprócz ślubowania ministrantów, zapalenia olimpijskiego znicza oraz

wciągnięcia flagi na maszt i odśpiewania hymnu narodowego, czekały na nas niespodzianki. Mogliśmy obejrzeć presenta-

cję sztuk walki, zaprezentowany przez tutejszą młodzież.

Ale to nie wszystko, odbył się również pokaz sztucznych ogni i w oryginalny sposób ministranci z Rumi uczcili księdza Bosko. Rozwinęli sektorówkę (ogromny transparent), jak prawdziwi kibice dobrze, pełnego emocji sportu. Po błogosławieństwie księdza biskupa wszyscy udali się na spaghetti. *Patrycja A. Skalska*

Za: www.pila.salezjanie.pl

Refleksja tygodnia

OŚWIADCZENIA W SPRAWIE ŚP. O. MIECZYŚŁAWA KRĄPCA OP

Książka autorstwa Dariusza Rosiaka pod tytułem „Wielka odmowa”, której jednym z bohaterów jest dominikanin Śp. O. Mieczysław A. Krąpiec, a której recenzję wziętą z portalu www.dominikanie.pl, zamieściliśmy w poprzednim numerze Biuletynu, wywołuje wiele kontrowersji i wątpliwości związanych z rzetelnością przedstawianych faktów, dotyczących szczególnie domniemanej współpracy byłego Rektora KUL-u ze Służbą Bezpieczeństwa. Poniżej zamieszczamy ważne oświadczenia związane z tą sprawą.

Oświadczenie Rektora KUL Ks. prof. Antoniego Dębńskiego

Nakładem Wydawnictwa „Czarne” ukazała się książka Dariusza Rosiaka zatytułowana „Wielka odmowa”. Jedną z postaci przedstawionych w publikacji jest długoletni rektor KUL, dominikanin, ojciec profesor Mieczysław Albert Krąpiec. Teza Autora, potwierdzona przez przedstawicieli dominikanów, że ich współbrat, o. Mieczysław Albert Krąpiec był długoletnim tajnym współpracownikiem służb specjalnych PRL zasmuciła nas.

Sytuacja KUL w opisywanym przez Autora czasie była wyjątkowo trudna. KUL był instytucją represjonowaną – ofiarą zbrodniczego systemu. Stopień inwigilacji Uniwersytetu był dużo większy niż innych uczelni. Wszystkie podejmowane przez KUL przedsięwzięcia były ściśle kontrolowane przez władze państwowe. Ta wymuszała na władzach Uczelni prowadzenie rozmów, w czasie których, w ekwilibrystycznych negocjacjach, próbowano osiągnąć cel, zabiegając jednocześnie o utrzymanie niezależności Uniwersytetu i troszcząc się o bezpieczeństwo studentów i pracowników.

Takie rozmowy prowadził też o. prof. Mieczysław Albert Krąpiec. Nigdy się tego nie wypierał. W wywiadzie opublikowanym w

2002 roku powiedział: „Jako rektor musiałem kontaktować się z najróżniejszymi czynnikami rządowymi. Czasy – jak wiemy – nie były łatwe, uważałem jednak, że powinienem rozmawiać ze wszystkimi, właściwie z jednego tylko powodu: po to, aby Uniwersytet mógł żyć, rozwijać się” („Porzucić świat absurdów. Z Mieczysławem A. Krąpcem OP rozmawia ks. Jan Sochoń”, Lublin 2002, s. 65). Dobro KUL było nadrzędną perspektywą jego działania, choć otwarte pozostaje pytanie, czy dopuszczalna granica w kontaktach z komunistycznymi władzami nie została przekroczona.

O swoich działaniach o. A. Krąpiec informował władze kościelne z kard. Stefanem Wyszyńskim na czele. Wiedzieli o nich jego najbliżsi współpracownicy. Dzięki wspólnemu wysiłkowi tych osób KUL pozostał uniwersytetem niezależnym, zachowując wolność badań naukowych i swobodę w poszukiwaniu prawdy.

Ojciec M. A. Krąpiec żył w określonym czasie i miejscu, pełnił ważną i odpowiedzialną funkcję, dokonywał wyborów i podejmował działania, w których – jak ufamy – przyswiewcały mu szlachetne intencje. Jako człowiek dojrzały musiał być świadomy odpowiedzialności moralnej za podejmowane decyzje. Przesłouchać zmienić nie można. Można jednak starać się lepiej ją zrozumieć, aby sprawiedliwie ocenić." Za: www.info.wiara.pl

Oświadczenie Zarządu Polskiego Towarzystwa Tomasza z Akwinu oraz współpracowników i uczniów Ojca prof. M. Krąpca z Zakładu Metafizyki KUL

W związku z opublikowaniem książki Dariusza Rosiaka pt. „Wielka odmowa”, w której autor próbuje wykreować obraz o. M. A. Krąpca jako tajnego współpracownika SB – wszystkich zainteresowanych tym problemem informujemy, że:

1) Książka została napisana pod przyjętą wcześniej tezę, a mianowicie, że skoro Ojciec Krąpiec obronił KUL przed likwidacją, zaplanowaną przez władze komunistyczne, to na pewno musiał „dogadywać się” z ówczesną władzą, a zatem musiał być tajnym współpracownikiem. Aby tezę tę dowieść autor wkomponowuje postać Ojca Krąpca w opowieść o dwóch innych osobach: o zdeklarowanym agencie SB (E. Kotowskim) i działaczu niepodległościowym (J. Krupskim). W tym układzie Krąpcowi została przydzielona rola „gracza” z SB, którą miałby rzekomo prowadzić dla ocalenia KUL, jednak w grze tej został przechytzony przez SB. Na czym to „przechytrzenie przez SB” miałyby polegać, nie jest jasne, skoro każdy, kto zna historię KUL-u z czasów komunizmu, wie, że chociaż KUL został przeznaczony do likwidacji przez władze komunistyczne, to właśnie dzięki staraniom Ojca Krąpca został ocalony i rozbudowany jako miejsce wolnych badań i poszukiwań naukowych.

2) Książka w części dotyczącej Ojca Krąpca jest zlepkiem domysłów wybranych rozmówców autora, nadinterpretacji, a nierzadko także i insynuacji (jak choćby tych, że był on rzekomo w sta-

łym konflikcie z kard. Karolem Wojtyłą oraz Prymasem kard. Stefanem Wyszyńskim) – z których przebija jeden cel: zdeprecjonować jego pracę na rzecz KUL i Kościoła, a także dla polskiej humanistyki.

3) Autor dokonał „wielkiej manipulacji” dokumentami wytworzonymi przez SB (a także gen. K. Straszewskiego). Po pierwsze, bez sprawdzenia i rzetelnego badania przypisał wszystkie wytworzone przez SB (a także Straszewskiego) dokumenty, sygnowane „TW Józef” Ojcu Krąpcowi. A przecież badacze rozmiarów esbeckiej inwigilacji KUL-u wskazują, że osób o pseudonimie „TW Józef” było więcej. Po drugie, jednoznacznie przypisał wytworzone przez SB i Straszewskiego raporty z rozmów z „TW Józef” Ojcu Krąpcowi na podstawie oświadczenia jednego z członków komisji dominikańskiej, który dopiero w 1981 r. wstąpił do zakonu i nie mógł znać wcześniejszej działalności Ojca Krąpca. Po trzecie, każdy kto osobiście znał Ojca Krąpca i styl jego dyskursu, łatwo odkryje, że nie oddają one ani charakteru, ani stylu, ani sposobu jego wypowiedzania się. Po czwarte, autor miał możliwość skonfrontować wytworzone przez SB raporty z osobistymi wypowiedziami Ojca Krąpca, zawartymi w książce „Porzucić świat absurdów”, do której miał dostęp, a jednak tego nie uczynił. Ponadto – by ujawnić manipulację informacjami – wystarczy zacytować wpis w kartotece SB z 29.05.1952 r., że Krąpiec został poddany rozpracowaniu „jako podejrzany o wrogą propagandę i wychowywanie młodzieży na wrogów obecnego ustroju”. Wszystko to odsłania niejasne intencje autora reportażu i stawia pod znakiem zapytania jego rzetelność.

4) Wszystkie rozmowy Ojca Krąpca z władzami komunistycznymi – w czasie lat rektorstwa (1970–1983) stanowiły konieczny element jego służby Uniwersytetowi. Prowadzona przez niego polityka zaowocowała dla KUL-u uratowaniem go od likwidacji materialnej (odbudowa zrujnowanego gmachu), naukowej (zatrzymanie likwidacji wydziałów) i kadrowej (rozwój kadry naukowej), a także zainteresowanie zagranicą losem jedyne go wolnego w bloku wschodnim Uniwersytetu. Próba zinterpretowania tej wielkiej pracy jako formy współpracy z SB jest nadużyciem i przejawem manipulacji oraz przeczy zdrowemu rozsądkowi. Wystarczy postawić pytanie: jaki niby osobisty cel i korzyść miałyby odnieść z tej współpracy Krąpiec – by odślonić bezsens stawianych zarzutów.

Ponadto, mimo jednoznacznego oświadczenia agenta Kotowskiego, że relacji Krąpca z gen. Straszewskim nie można określać w kategoriach agent – oficer, autor uparcie buduje tezę o rzekomej agenturalnej działalności Ojca Krąpca.

5) Publikacja nie jest zatem naukowym opracowaniem, lecz dziennikarską ekspresją zbudowaną z fragmentów rozmów i informacji oraz dokumentów wytworzonych przez funkcjonariuszy

SB, nie jest też próbą dociekania prawdy, lecz manipulowaniem nią, dla niszczenia autorytetu Ojca Krąpca, a także i KUL-u.

6) Trudno więc nie postawić pytania, komu zależy na tym, aby po sześciu latach po śmierci dokonywać tego typu deprecjacji pracy Ojca Krąpca i kłać Jego dobre imię, skoro materiały wytworzone przez służby SB były cały czas dostępne i można było za Jego życia podjąć próbę wyjaśnienia tych kwestii, jeśli ktoś był rzeczywiście zainteresowany wyjaśnieniem. Natomiast to, co widzimy, to zaplanowany atak na autorytet Ojca Krąpca, który ciągle oddziałuje na społeczeństwo polskie, a także i na polskie i zagraniczne ośrodki filozoficzne. Narzuca się pytanie: Po co? Na czyje zamówienie? Cui bono?

*Zarząd Polskiego Towarzystwa Tomasza z Akwinu
Oraz współpracownicy i uczniowie*

Ojca prof. M. Krąpca z Zakładu Metafizyki KUL

Ks. prof. Andrzej Maryniarczyk, S. prof. Zofia Zdybicka, prof. Piotr Jaroszyński, prof. Henryk Kiereś, prof. Włodzimierz Dłubacz, prof. Krzysztof Wroczyński

Przesłane do redakcji przez Ks. prof. Andrzeja Maryniarczyka SDB

Oświadczenie Polskiej Prowincji Dominikanów o sprawie ojca Krąpca

Komisja ds. Zbadania Zakresu i Sposobu Infiltracji przez Służby Specjalne Polskiej Prowincji Dominikanów w latach 1945-1989 działająca w Polskiej Prowincji Zakonu Kaznodziejskiego (OO. Dominikanów) zapoznała się z dokumentami IPN dotyczącymi o. Mieczysława Alberta Krąpca OP w 2007 roku.

Na podstawie dokumentów zostały przygotowane: „Resume dotyczące ‘Józefa’, pod którym figuruje o. Albert Mieczysław Krąpiec” (z dn. 24.02.2007) oraz „Informacja” (z dn. 31.12.2007) będąca próbą podsumowania wiedzy odnośnie do kontaktów o. Krąpca ze spec służbami PRL.

Przewodniczący Komisji ds. Zbadania Zakresu i Sposobu Infiltracji przez Służby Specjalne Polskiej Prowincji Dominikanów w

latach 1945-1989 stwierdził w przygotowanej „Informacji”: „Dla mnie nie ulega wątpliwości, że ‘Józef’ był świadomym informatorem spec służb PRL i wykonawcą ich poleceń”.

W rozmowie z ówczesnym prowincjałem ojcem Krzysztofem Popławskim – w dn. 28 listopada 2007 r. – o. Albert Mieczysław Krąpiec OP nie zaprzeczył kontaktom z Konradem Straszewskim (z którym zaczął się spotykać, kiedy p. Straszewski był majorem, a skończył gdy był generałem). Zaprzeczył natomiast, by działał na szkodę osób czy Kościoła. Uważał te kontakty za konieczne ze względu na jego pozycję na KUL-u (najpierw jako kierownika katedry, a potem jako rektora).
Warszawa, 28 kwietnia 2014 r.

*Paweł Kozacki OP
Prowincjał Polskiej Prowincji Dominikanów
Za: www.dominikanie.pl*

Wiadomości zagraniczne

PAPIEŻ W KOŚCIELE POLSKIM W RZYMIE DZIĘKOWAŁ ZA ŚW. JANA PAWŁA II

Podobnie jak Jezus towarzyszący uczniom z Emaus, również my możemy być „zmartwychwstałymi wędrowcami”, którzy rozpalają serca smutnym i łamią z nimi chleb. Mówił o tym Papież w kościele św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Rzymie. Franciszek był w niedzielne przedpołudnie gościem tamtejszej wspólnoty polskiej, dla której sprawował Eucharystię będącą dziękczynieniem za kanonizację Jana Pawła II. W homilii wskazał, że Papież Polak był skałą zakotwiczoną w Wielkiej Skale – Chrystusie.

„W chwilach smutku i przygnębienia, kiedy wszystko wydawało się stracone, nie tracił on nadziei, ponieważ jego wiara i nadzieja były skierowane ku Bogu – mówił Franciszek. – W ten sposób był skałą, opoką dla tej wspólnoty, która tutaj

się modli, tutaj słucha Słowa Bożego, przygotowuje się do sakramentów i je sprawuje, przyjmuje potrzebujących, śpiewa i się raduje i stąd wyrusza ponownie na peryferie Rzymu...”

Bracia i siostry, jesteście częścią narodu, który był bardzo doświadczany w swojej

historii. Naród polski dobrze wie, że aby wejść do chwały, trzeba przejść przez mękę i krzyż. I wie to nie dlatego, że się o tym nauczył, ale że tego doświadczył. Święty Jan Paweł II, jako godny syn swej ziemskiej ojczyzny szedł tą drogą. Podążał tą drogą w sposób przykładowy, otrzymując od Boga całkowite ogołocenie. Dlatego «jego ciało spoczywa w nadziei». Franciszek zadał w tym momencie pytanie, czy i my pragniemy podążać tą drogą? Postawił je Polakom mieszkającym w Rzymie, a więc właśnie tym, którzy może bardziej niż kto inny rozumieją słowa św. Piotra z dzisiejszego pierwszego czytania liturgicznego: „w bojaźni spędzajcie czas swojego pobytu na obczyźnie”.

„To prawda, że jesteśmy w drodze, ale nie powinniśmy być błądzącymi! – konty-

nuował Papież. – Jesteśmy w drodze, ale znamy cel, a błędzący go nie znają. Jesteśmy pielgrzymami, ale nie tułaczami – jak mawiał święty Jan Paweł II. Dwaj uczniowie z Emaus wychodzą z Jerozolimy byli błędzącymi, nie wiedzieli, dokąd iść, ale nie w drodze powrotnej! Wracając byli świadkami nadziei, którą jest Chrystus! Ponieważ Go spotkali, zmartwychwstałego Wędrowca, tego Jezusa, zmartwychwstałego Wędrowca, który idzie z nami. I Jezus jest tu z nami dzisiaj! Jest tu wśród nas! Jest tu w swoim Słowie! Jest tu na ołtarzu i kroczy z nami jako zmartwychwstały Wędrowiec”.

Niewielki kościół św. Stanisława nie mógł pomieścić wszystkich wiernych, którzy przyszli na spotkanie z Papieżem. Po Mszy

Franciszek pozdrowił grupy duszpasterskie i wiernych stojących na zewnątrz świątyni, z którymi odmówił Zdrowaś Mario. Otrzymał też w darze kopię obrazu Jezusa Miłosiernego. „To pierwszy etap mojej podróży do Polski” – podsumował swoją przedpołudniową wizytę Ojciec Święty.

„Dla nas wszystkich było to naprawdę duże wydarzenie – powiedział Radiu Watykańskiemu rektor kościoła polskiego ks. Paweł Ptasznik. – Gościliśmy Następcę Piotra, Papieża, który jest znakiem jedności dla całego Kościoła, który ma do przekazania ewangeliczne przesłanie nie tylko dla nas obecnych w tym kościele, ale również dla wszystkich Polaków, którzy

mieli okazję śledzić tę uroczystość za pomocą telewizji i radia. Ojciec Święty zawarł w swojej homilii bardzo istotny wymiar polskiej duchowości Jana Pawła II. Starał się pokazać, że te trudne losy Polski w jakiś sposób przekładają się na przeżywanie Ewangelii, że łatwiej zrozumieć jest tajemnicę krzyża w perspektywie Zmartwychwstania. I to jest przesłanie, które nie dotyczy tylko przeszłości, ale które wyprowadza w przyszłość. Ojciec Święty pytając nas dzisiaj, czy chcemy przyjąć krzyż po to, żeby mieć perspektywę Zmartwychwstania, pyta o przyszłość. To jest przesłanie ważne dla nas tu w kościele św. Stanisława, ale myślę, że także dla wszystkich wierzących w Polsce” – powiedział ks. Ptasznik. Za: [Radio watykańskie](#)

ECHA KANONIZACJI NA FRANCISZKAŃSKICH MISJACH

Niedziela Miłosierdzia Bożego i kanonizacja papieża była uroczystością obchodzona w krajach misji, gdzie pracują krakowscy franciszkanie. Przetaczamy poniżej reminiscencje tego historycznego wydarzenia, pozbierane z niektórych misji franciszkańskich, przygotowane dzięki niestrudzonej pracy naszego sekretariatu misyjnego.

Uzbekistan – Taszkent

W Taszkencie w Niedzielę Miłosierdzia Bożego o godz. 11.00 odbyła się adoracja Najświętszego Sakramentu z modlitwą Koronki ku czci Miłosierdzia Bożego. W samo południe parafianie modlili się wspólnie na Mszy św., której przewodniczył o. Piotr. Wierni po mszy świętej mieli okazję ucałować relikwie nowego świętego Jana Pawła II. Rozdaliśmy także obrazki z modlitwą ku czci św. Jana Pawła II.

Po południu odbył się także konkurs, przy okazji którego przygotowaliśmy broszury z informacjami o nowych świętych, zrobiliśmy także wystawę obrazującą życie Jana Pawła II. Miłym akcentem tego dnia była również herbata i kremówki „papiejskie” upieczone przez Wikę, gospodynię naszego biskupa. Rano przed kościołem czekała na nas mała niespodzianka – przyleciały dwa białe gołębie i znalazły miejsce odpoczynku na naszym kościele.

W Watykanie w uroczystościach kanonizacyjnych uczestniczył nasz biskup o. Jerzy Maculewicz. Od zeszłego roku Jan Paweł II jest patronem Administratury Apostolskiej w Uzbekistanie. o. Stanisław Glista

Uganda – Munyonyo

Tysiące chrześcijan zgromadziły się w prowadzonym przez franciszkanów sanktuarium w Munyonyo w Ugandzie, aby świętować Niedzielę Miłosierdzia Bożego i kanonizację Jana Pawła II oraz Jana XXIII.

Konferencje w tym dniu wygłosili o. Raymond (Misjonarz Ubogich) i o. Marian Kajubi Gołęb – franciszkanin. Eucharystii przewodniczył ks. Charles Kasibante – Wikariusz generalny. Zebrani na tej uroczystości mieli okazję uczcić relikwie św. Faustyny i św. Jana Pawła II.

Boliwia – Montero

Uroczystości w boliwijskim Montero rozpoczęły się już w sobotę 26 kwietnia, w przeddzień kanonizacji Jana Pawła II oraz Niedzieli Miłosierdzia Bożego. Przed kościół parafialny w Montero wyszła procesja niosąca figurę Jezusa Miłosiernego. Na placu kościelnym odbyło się czuwanie, podczas którego modlono się, śpiewano, a na koniec można było obejrzeć pokazy sztucznych ogni symbolizujących wielką radość z powodu kanonizacji oraz nadchodzącej Niedzieli Bożego Miłosierdzia.

Dla religijnej wrażliwości tutejszych ludzi, rzeźba przemawia lepiej niż obraz, dlatego też w procesji niesiono figurę Jezusa Miłosiernego, a nie Jego obraz.

W niedzielę, 27 kwietnia wierni również świętowali tę podwójną uroczystość. Na wieczorną mszę świętą parafianie przynieśli swoje pergaminy z błogosławieństwem papieskim oraz obrazy i obrazki świętych papieża po to, by kapłan pobłogosławił je po nabożeństwie.

Na Eucharystii o 18:30 zebrał się nauczyciele i uczniowie szkoły Jana Pawła II w Montero. Okazali w ten sposób swoją wdzięczność i radość z kanonizacji ich patrona. Wiernych było tak wielu, że nie pomieścili się nawet w nowym, powiększonym kościele. Po mszy świętej z kościoła wyruszyła procesja z figurą Pana Jezusa Miłosiernego. Za nią szli uczniowie szkoły, następnie niesiono relikwie św. Jana Pawła II. Uroczystości upiększała orkiestra szkolna. Procesja przeszła przez kilka ulic i powróciła na główny plac kościoła, gdzie uczestnicy nabożeństwa otrzymali błogosławieństwo relikwiami świętego.

Szkoła im. św. Jana Pawła II w Montero edukuje dzieci i młodzież na poszczególnych etapach: w szkole podstawowej, gimnazjum i szkole średniej. Święty Papież jest jej patronem od wielu lat. Ogłoszony nim został jeszcze na długo przed beatyfikacją. Za: www.franciszkanie.pl

MSZA ŚW. „PRO POLONIA” w bazylice Bożego Grobu

Przebywający w Ziemi Świętej Polacy radośnie obchodzą uroczystość Matki Bożej Królowej Polski. W bazylice Bożego Grobu odprawiono Mszę *pro Polonia*. Razem z franciszkanami modlili się liczni pielgrzymi.

Uroczystej Mszy przewodniczył o. Seweryn Lubecki OFM. Wzięło w niej udział 15 kapłanów, grupa sióstr zakonnych, liczni pielgrzymi z Polski i przedstawiciele polskiej placówki dyplomatycznej w Tel Awiwie na czele z ambasadorem. W homilii o. Seweryn przypomniał zebranym o najważniejszych wydarzeniach z historii Polski, w tym o Konstytucji 3 maja. Kult maryjny jest mocno zakorzeniony w narodzie polskim i zawsze dodaje Polakom siły. Przy tej okazji kaznodzieja przypomniał o lwowskich ślubach króla Jana Kazimierza i bohaterskiej obronie Jasnej Góry. Nawiązując

do dzieł franciszkańskiego filozofa bł. Jana Dunsza Szkota powiedział, że nie można mówić o Maryi, nie myśląc o Jezusie. Maryja jest bowiem naszą orędowniczką, która była obecna zarówno w Kanie Galilejskiej, jak i pod krzyżem Jezusa. Na zakończenie Mszy odśpiewano hymn „Boże coś Polskę”, prosząc o Boże błogosławieństwo dla wszystkich Polaków zarówno w kraju, jak i na wszystkich kontynentach świata.

Jerozolimską Mszę *pro Polonia* sięga początkami XIX wieku. Jej fundatorem był sybirak książę Roman Stanisław Sanguszko. W latach 1831-1847 był on zesłany na Syberię. Po odzyskaniu wolności przybył z pielgrzymką dziękczynną do Ziemi Świętej. Świadectwem jego obecności w ziemskiej ojczyźnie Jezusa jest kielich ofiarowany do bazyliki Bożego Grobu, na którym widnieje łaciński napis: *Votum exulum Polonorum A.D. 1847* („Dar polskich wygnańców. Rok Pański 1847”), oraz fundacja Mszy św. w intencji Polski, którą 3 maja każdego roku miano odprawiać przy Bożym Grobie.

Za: [Radio watykańskie](#)

Kapituła generalna BRACI SZKOLNYCH TRWA W RZYMIE

Od 22 kwietnia w Rzymie trwa zwyczajna Kapituła Generalna zgromadzenia. Uczestniczy w niej ok. 100 braci delegatów różnych prowincji z ponad 33 krajów, którzy wcześniej wzięli udział w przygotowujących do niej rekolekcjach. Hasłem przewodnim towarzyszącym kapitule są słowa: „To dzieło Boże jest także naszym”, które zaczerpnięto z listu, jaki równo 300 lat temu bracia wystosowali do założycie-

la, św. Jana de La Salle, w krytycznym dla młodego zgromadzenia czasie.

Braci kapitulni będą wybierać nowego superiora generalnego, dokonają koniecznych rewizji w konstytucjach i statutach oraz podejmą refleksję nad odpowiedzialnością na wezwania współczesnego świata wobec swojego zgromadzenia. 45. Kapituła Generalna zakończy się 8 czerwca.

Delegatem z polskiej prowincji jest br. Wojciech Golonka, wizytator pomocniczy i ekonom prowincji oraz dyrektor Szkoły Podstawowej i Gimnazjum im. św. Jana de La Salle w Częstochowie.

Br. Marek Urbaniak FSC

SALUDOS Z KOLUMBIJSKIEJ DZUNGLI

Po dwóch tygodniach w zanieczyszczonej stolicy Kolumbii, zamieszanej przez 7mln (oficjalne źródła) albo raczej 10-12 mln mieszkańców (dane szacunkowe), nadszedł czas na wylot do dżungli. Drogi lądowe do Puerto Leguizamo bowiem nie prowadzi. Inną opcją jest wielogodzinna podróż łodzią. Miasteczko, w którym obecnie mieszkam, leży nad rzeką Putumayo na granicy kolumbijsko-peruwiańskiej. Oficjalnie zamieszkuje je 17 tysięcy osób. Nieoficjalnie 40 tysięcy. W miasteczku są dwa duże kościoły katolickie, kilka kaplic, kilka zborów protestanckich, dwie szkoły, rynek, mnóstwo małych sklepików, szpital i rozbudowana siedziba wojska. Wojsko jest wszechobecne ze względu na działania partyzantów na terenie całej Amazonii. Na co dzień panuje tu jednak absolutny spokój.

Ledwie zdążyłem dotrzeć do Leguizamo, a już je opuszczałem. W sobotę poprzedzającą Niedzielę Palmową udałem się w towarzystwie padre Lisandro (Consolata Wenezuela), siostry Carminy (zgromadzenie bezhabitowe, Hiszpania, lat 67!) i Juana Gabriela (seminarzysty Consolata Kolumbia) w trwającą 4 godziny podróż łodzią w dół rzeki Putumayo, by odwiedzić społeczność Indian.

W różnych wioskach Murui spędziliśmy w sumie cały Wielki Tydzień. Warunki były dosyć niestandardowe jak dla Europejczyka – myliśmy się w deszczówce, spaliśmy w moskitierach zabezpieczających przed wszechobecnymi insektami, musieliśmy się pilno-

wać, żeby pić tylko butelkowaną albo przegotowaną wodę (ta z rzeki jest bowiem potwornie zanieczyszczona przez znajdujące się w niej minerały i ścieki), a wszystko to w 35-40 stopniowych upałach i dosyć dużej wilgotności. Trudności z tym związane rekompensowało nam jednak indiańskie jedzenie (pieczony dzik, owoce i soki z tychże oraz... pieczone mięso małpy!) Od razu wyjaśniam, że z małpą nas oszukano, powiedziano nam najpierw, że to mały dzik, a gdy zjedliśmy babcia Indianka wyciągnęła z garnka głowę małpizsona!

Przede wszystkim jednak wszelkie niedogodności zrekompensowała nam praca z miejscowymi Indianami, którzy zachowali już tylko część ze swoich zwyczajów – spotkania starszyzny plemiennych czy wspólne polowania, np. na małpy właśnie. Poza tym chodzą w dżinsach i dresach, młodzież używa prawie najnowszych komorek – z tym, że tam, gdzie mieszkają, nie ma żadnego zasięgu... :) Telefon komórkowy zatem, podobnie jak w Warszawie, Rzymie, czy Londynie jest bardziej wyznacznikiem statusu materialnego i podążania za modą. W szkole, którą ufundowało państwo, indiańskie dzieci uczą się języka swojego plemienia Murui. Generalnie jego znajomość jest jednak dosyć słaba, podobnie jak poziom edukacji wśród Indian w Puerto Leguizamo i całej Kolumbii.

Nasza ekipa misjonarska poświęciła swój czas i obecność wśród Indian aspektem religijnym – skupiliśmy się przede wszystkim na obchodach Wielkiego Tygodnia. Pozdrawiam Was wszystkich!

Lukasz, wolontariusz misyjny Consolata Polska.

Za: www.consolata.pl

Zapowiedzi wydarzeń

DZIENNIKARSKIE WARSZTATY w Licheniu

„Między sensacją a odpowiedzialnością”. Taki tytuł noszą tegoroczne warsztaty dla dziennikarzy z cyklu „Kościół bez tajemnic” organizowane przez Biuro Prasowe Sanktuarium Matki Bożej Licheńskiej i miesięcznik „W drodze”.

Wśród prelegentów konferencji zaplanowanej na 8-10 maja będą osoby znane z pierwszych stron gazet m.in. Tomasz Terlikowski, Janina Ochojska, ks. prof. Andrzej Draguła czy o. Wacław Oszejka. Konferencje dla dziennikarzy w Licheniu stanowią próbę oswojenia mediów z tematyką kościelną. Jest to także dobry sposób na wspólne spotkanie ludzi piszących o Kościele, na wymianę poglądów, dyskusję na intrygujące, nierzadko trudne tematy. Tegoroczna edycja, która odbędzie się w dniach 8-10 maja 2014, nosi

tytuł „Między sensacją a odpowiedzialnością”.

„Chcemy pokazać Kościół, który mierzy się z grzesznością swoich członków. Mógłby ktoś powiedzieć, że walczy z demonami atakującymi jego ludzi, jego struktury. Takich historii było ostatnio sporo i niewątpliwie jednym z problemów było to, że nie zawsze umieliśmy sobie z nimi poradzić. Nawrócenie jest niemal zawsze trudnym i bolesnym procesem, ale – jak to ujął Chrystus – Poznać prawdę, a prawda was wyzwoli” – powiedział ks. Piotr Kieniewicz, rzecznik prasowy licheńskiego Sanktuarium.

Licheńskie warsztaty są doskonałym narzędziem do pokazania, jak Kościół i media mogą razem pracować dla wspólnego dobra, służąc prawdzie – także prawdzie trudnej, z którą często nie chcemy się zmierzyć.

Niektóre tematy, z którymi spróbują zmierzyć się zarówno prelegenci, jak i uczestnicy warsztatów to:

„Chrześcijaнин po ludzku, człowiek po chrześcijańsku” – czyli o byciu zwyczajnym; „Prostaczek czy superbohater?” – czyli kim jest Franciszek; „Nihil habentes, omnes posidentes” – o finansach zakonów w praktyce, „Wstyd i skandal” – o pedofilii w środowisku kościelnym czy „Milczenie czy publikacja? – o odpowiedzialności w Kościele”.

Tegoroczną edycję warsztatów „Kościół bez tajemnic” w Licheniu Starym przygotowało Biuro Prasowe Sanktuarium Matki Bożej Licheńskiej oraz Miesięcznik „W drodze”. *Robert Adamczyk. Biuro Prasowe Sanktuarium*

Szczegółowy program warsztatów na: www.zyciezakonne.pl

Dni Kolbiańskie w Harmężach

Tegoroczne Dni kolbiańskie w Centrum św. Maksymiliana (9-11 maja) poświęcone będą w całości nowej ewangelizacji. Do Harmęż k. Oświęcimia przyjadą z referatami specjaliści z kraju i z zagranicy.

Wykładowcy pokażą, jak nową ewangelizację rozumiał i uprawiał św. Paweł, a jak św. Maksymilian czy św. Jana Pawła II. Na koniec o współczesnym przykładzie nowej ewangelizacji w duchu św. Maksymiliana opowie franciszkanin z Brazylii o. Sebastiano Quaglio.

Uczestnicy Dni Kolbiańskich nie będą tylko słuchać referatów. Będą także wspólnie się modlić. Msze dla nich w tych dniach

odprawią: kustosz Centrum św. Maksymiliana, przełożony Niepokalanowa i wikariusz krakowskiej prowincji franciszkanów.

Będą też mieć możliwość zwiedzenia ekspozycji „Klisze pamięci. Labirynty” Mariana Kołodzieja o gehennie obozowej Auschwitz, których głównymi bohaterami są artysta i św. Maksymilian.

Poniżej prezentujemy szczegółowy program wydarzenia i adres, pod który można się zgłaszać do poniedziałku 5 maja. Całkowity koszt uczestnictwa: 180 zł (w tym noclegi i wyżywienie.)

Dni kolbiańskie są organizowane przez Misjonarki Niepokalanej Ojca Kolbego i Franciszkanów z Harmęż pod patronatem Katedry Kolbiańskiej Papieskiego Wydziału Teologicznego św. Bonawentury – Seraphicum w Rzymie i ordynariusza diecezji bielsko-żywieckiej ks. bpa Romana Pindla. Za: www.franciszkanie.pl

Szczegółowy program na: www.zyciezakonne.pl

Witryna tygodnia

„POZNAJ PAPIEŻA” – LIST DO REDAKCJI

„Jesteśmy studentami dwóch krakowskich uczelni. W czasie oczekiwania na kanonizację dużo myśleliśmy co zrobić, aby nauczanie Ojca Świętego Jana Pawła II dotarło do jak największej liczby osób. Pewnego dnia jeden z nas wpadł na pomysł, aby stworzyć stronę na facebooku, na której będą pojawiać się słowa, zapisane przez Papieża z Polski w czternaście encyklikach.

Obaj mieliśmy te teksty za sobą. Jeden z nas dodatkowo czytając encykliki zapisywał na komputerze najważniejsze myśli, zawarte w papieskiej twórczości. Zdawaliśmy sobie sprawę, że tak naprawdę nie-dużo osób czytało encykliki. Podczas rozmów ze znajomymi zdarzały się opinie, że są to książki tylko dla księży. Nic bardziej mylnego.

W kwietniu 2013 roku jednemu z nas udało się w końcu zrealizować pomysł i

przejąć do działania. Powstał profil na facebooku „Poznaj Papieża”. Od tamtego czasu, regularnie, dwa razy dziennie, o stałych godzinach, pojawiają się fragmenty słów, napisanych przez Jana Pawła II podczas swojego pontyfikatu. Dodatkowo, jeżeli pojawia się okazja, nawiązujemy bieżących wydarzeń. Za kilka dni pojawi się już 500 post.

Kanonizacja jest bardzo ważna. Jednak dla nas, żeby móc jeszcze lepiej zrozumieć życie Świętego Jana Pawła II, jeszcze ważniejsze jest poznanie jego nauczania. Robimy to nie tylko dla siebie, ale także dla każdego, kto chce poznać nauczanie Papieża, a komu może brakuje czasu lub zapału, żeby samemu po nie sięgnąć. Myślę, że nie musimy tutaj nadmieniać, że

nasza praca jest całkowicie charytatywna :)

Posty z fragmentami encyklik pojawiają się codziennie o godzinie 8 i 20. Ich przeczytanie zajmuje mniej niż dwie minuty. Zachęcamy więc do polubienia naszego profilu na portalu Facebook i do poleca-

nia go znajomym (<https://www.facebook.com/PoznajPapieza>). Mamy nadzieję, że także dzięki nam nauczanie Świętego Jana Pawła II będzie ważnym elementem w życiu każdego wierzącego (a także niewierzącego) człowieka. Pozdrowienia"

Za: www.zyciezakonne.pl

Ubezpieczenia z wzajemnością!

Kościelny Związek Wzajemności Członkowskiej: program ubezpieczenia majątku dla Zakonów, Zgromadzeń, Stowarzyszeń i Diecezji (podmiotów i instytucji kościelnych).

Kościelny Związek Wzajemności Członkowskiej (tzw. KZWCz) to wspólna inicjatywa Fundacji Wspierania Ubezpieczeń Wzajemnych (FWUW), Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych SKOK (TUW SKOK) oraz Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce.

KZWCz został powołany na mocy Porozumienia, które zostało **podpisane w dniu 23 października 2013 roku przez Przewodniczącego Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce.**

Ubezpieczenia wzajemne organizowane w postaci TUW-ów, działają także często w oparciu o tzw. Związki Wzajemności Członkowskiej. Taka formuła jest stosowana szczególnie wówczas gdy mamy do czynienia z grupą osób, które łączy jakiś rodzaj wspólnoty. Jest to więc idealne rozwiązanie dla środowiska kościelnego.

Kościelny Związek Wzajemności Członkowskiej powołano, głównie, by:

- ▲ stworzyć i dopasować do potrzeb jednolite warunki ubezpieczenia dla wszystkich członków związku,
- ▲ zagwarantować przejrzystość finansową całego procesu ubezpieczenia,
- ▲ racjonalnie zarządzać ryzykiem i kontrolować poziom szkodowości członków związku,
- ▲ maksymalnie obniżyć koszty.

Cechą charakterystyczną TUW-ów jest to, że nie są nastawione na zysk, a wypracowane nadwyżki mają przynosić profity członkom TUW, zgodnie z Ideą wzajemności. Klienci TUW są bowiem jego członkami czyli jednocześnie Klientami i Właścicielami towarzystwa.

Zakres Działalności Ubezpieczeniowej Kościelnego Związku Wzajemności Członkowskiej:

- ▲ Ubezpieczenia nieruchomości od pożaru i innych zdarzeń losowych,
- ▲ Ubezpieczenia mienia od kradzieży z włamaniem i wandalizmu,
- ▲ Ubezpieczenie Odpowiedzialności Cywilnej,
- ▲ Ubezpieczenia Następstw Nieszczęśliwych Wypadków (tzw. NNW),
- ▲ Ubezpieczenia Na życie.

TUW SKOK wraz z **TU SKOK ŻYCIE SA** tworzą wspólnie markę **SKOK UBEZPIECZENIA**, która obsługuje już ponad 1 milion Klientów. TUW SKOK jako ubezpieczyciel wzajemny, z kapitałem własnym przekraczającym 380 milionów zł, należy do grona 500 największych tego typu instytucji na świecie. TUW SKOK jest członkiem międzynarodowych organizacji grupujących ubezpieczycieli wzajemnych: AMICE oraz ICMIF.

Czekamy na Państwa zapytania. Prosimy kierować je do Pani Ewy Macińskiej: tel.: 785 878 323, e-mail: ewa.macinska@skokubezpieczenia.pl.

Odeszli do Pana

ŚP. KS. TADEUSZ JANIA (1928-2014) SDB

W Niedzielę Miłosierdzia Bożego odszedł do Pana ks. Tadeusz Jania, salezjanin. W 86 roku życia, 65 roku ślubów zakonnych, 57 roku kapłaństwa.

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj mu wieczne spoczywanie!

Historia życia zakonnego

1948-1949 – Kopiec – nowicjat

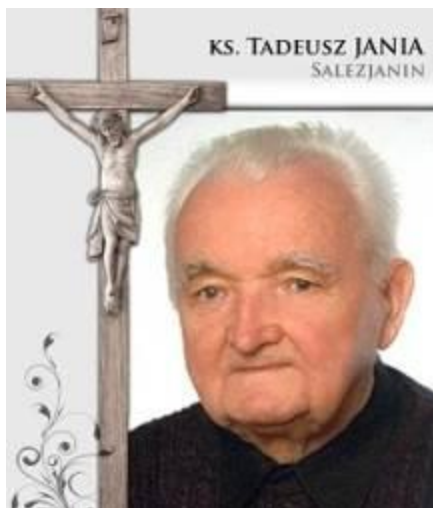
21.08.1949 – Kopiec – pierwsze śluby zakonne

1949-1951 – Kraków – postnowicjat

1951-1953 – Przemyśl, Oświęcim – asystencja

3.07.1954 – Oświęcim – śluby wieczyste

1953-1957 – Oświęcim – studia teologiczne

24.06.1957 – Kraków – święcenia kapłańskie

1957-1962 – Lublin – student filologii polskiej na KUL-u

1962-1964 – Oświęcim – nauczyciel języka polskiego

1964-1965 – Francja – nauka języka francuskiego

1965-1972 – Wrocław – duszpasterz akademicki

1972-1974 – Wałbrzych – kapelan siostr

1974-1985 – Algieria, Tunezja, Maroko,

Libia, Francja – duszpasterz polonijny

1985-2001 – Rząska – kapelan siostr, tłumacz z języka francuskiego

2001-2014 – Kraków – duszpasterz, tłumacz z jęz. francuskiego

Za: www.salezjanie.pl

ŚP. O. PAOLO MOLINARI (1924-2014) SJ

Nie żyje o. Paolo Molinari, ekspert na Soborze Watykańskim II, współtwórca konstytucji dogmatycznej o Kościele „Lumen gentium”. Przez 51 lat był postulatorem generalnym Towarzystwa Jezusowego. Zajmował się też m.in. procesami beatyfikacyjnymi i kanonizacyjnymi papieży Pawła VI i Piusa XII, a także m.in. bł. Piotra Jerzego Frassatego, św. Kateriny Tekakwitha, św. Jana Diego oraz bł. Hiacynty i bł. Franciszka Marto.

O. Molinari zmarł 2 maja w wieku 90 lat. Jego pogrzeb odbył się 3 maja w kościele kurii generalnej Towarzystwa Jezusowego. Urodził się w Turynie 17 stycznia 1924 r. W 1942 r. wstąpił zakonu jezuitów. Studiował filozofię w Aloisianum w Gallarate i teologię w Heythrop College koło Oksfordu w Wielkiej Brytanii, gdzie w 1952 r. przyjął święcenia kapłańskie. W 1956 r. obronił doktorat z teologii dogma-

tycznej na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim. Od 1957 do 2008 r. był postulatorem generalnym Towarzystwa Jezusowego. Doprowadził do końca 39 spraw beatyfikacyjnych i kanonizacyjnych.

W latach 1958-1994 był profesorem teologii w Instytucie Duchowości na Gregorianum. W 1962 r. św. Jan XXIII mianował

go ekspertem na Soborze Watykańskim II. Pracował w komisji doktrynalnej, będąc m.in. sekretarzem podkomisji redagującej VII rozdział (o eschatologicznym charakterze Kościoła pielgrzymującego i jego związku z Kościołem w niebie) konstytucji „Lumen gentium”.

W 1969 r. Paweł VI mianował go asystentem generalnym Międzynarodowej Unii Przełożonych Generalnych (UISG), którą to funkcję pełnił do 1984 r. Przez 11 lat był konsultorem Kongregacji ds. Zakonów i Instytutów Świeckich. Jednocześnie od 1986 do 1998 r. kierował ośrodkiem duchowości w miejscowości Tabgha w Izraelu. Był autorem licznych publikacji: książek, artykułów, haseł encyklopedycznych o teologii życia zakonnego, formacji zakonnej i świętości. Za: www.deon.pl

Życie Zakonne

Serwis informacyjny

Konferencji Wyższych
Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce